

РЕШЕНИЕ

№ 35012

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8274** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от К. К. Б., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. Д. Г., срещу решение от 23.05.2025 г., постановено по АНД № 1907/2025 г. от Софийски районен съд, 96-и състав. С обжалваното решение е потвърден електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ при Министерството на регионалното развитие и благоустройството, с който за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата (ЗП), на основание чл.179, ал.3 във вр. с чл.187а, ал.1 от ЗДвП на касатора е наложена глоба в размер на 300 лева за извършено нарушение по чл.139, ал.5 и ал.6 във вр. с чл.102, ал.2 от ЗДвП.

С касационната жалба се излагат доводи за неправилност на обжалваното решение като постановено в противоречие с материалния закон. Според касатора, районният съд не обсъдил всички възражения в жалбата, в това число и за размера на наложената санкция, за която се твърди, че е прекомерна. Неправилно съдът приел, че към процесния ЕФ не можел да се приложи институтът на относителната погасителна давност, като поддържа тезата, че такава е изтекла, тъй като фишът бил връчен на 13.12.2024 г., а нарушението извършено на 23.01.2024 г. В проведеното открито съдебно заседание посочва, че към този момент вече е изтекла и абсолютната погасителна давност. Искане се отмяна на съдебното решение и произнасяне по същество, при което да бъде отменен и обжалваният ЕФ. Претендират се разноски.

Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез процесуалния представител от юрк. Г.,

оспорва касационната жалба и моли решението на Софийски районен съд като правилно да бъде потвърдено. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Участвалият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 24.01.2021 г. в 15:05 ч. е установено нарушение № B9CA5D5B5DA13A7DE053031F160A7731 с ППС лек автомобил „С. Ц4” с рег. [рег.номер на МПС] с обща технически допустима максимална маса 1800, брой оси 2, категория ППС Евро 4 в Столична община, по път А-3 км 8+226 с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена пътна такса по чл.10, ал.1 от ЗП. Нарушението е било установено с устройство № 20422, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 ЗП, намиращо се на път А-3 км 8+226.

С решението си Софийски районен съд е потвърдил ЕФ. За да постанови този резултат, е приел, че ЕФ е издаден от компетентен орган и съдържа всички необходими реквизити. Обосновал е извод, че нарушението е безспорно доказано като К. Б., в качеството си на собственик на процесното ППС, не е изпълнил задълженията си във връзка със заплащането на такса по чл.10, ал.1 ЗП.

При тези данни настоящата касационна инстанция приема, че към датата на постановяване на настоящото решение е изтекъл срок, надвишаващ 4 години и 6 месеца от датата на извършване на нарушението. По делото няма спор, че административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на касатора е извършено на 24.01.2021 г.

Следователно са налице предпоставките на чл.289, ал.1 във вр. с чл.24, ал.1, т.3 от НПК, за които съдът следи служебно. Съгласно препращащата норма на чл.11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Изтичането на давността, респ. на абсолютната давност е именно от кръга обстоятелства, изключващи отговорността, т.е. по отношение на тях, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, следва да се прилагат правилата на НК.

В чл.79 от глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание" е предвидено, че наказателното преследване се изключва, когато е изтекла предвидената в закона давност. Съгласно чл.80, ал.1, т.5 от НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години. В чл.81, ал.3 от НК е въведена абсолютна погасителна давност, а именно: независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член, което означава, че за административни нарушения срокът на абсолютната погасителна давност е четири години и половина. Безспорно е, че в случая нарушението е прието за извършено на 24.01.2021 г., от която дата е започнал да тече срокът на абсолютната погасителна давност, като същият е изтекъл на 24.07.2025 г. С изтичането на давностния срок се изключва административнонаказателното преследване, което налага прекратяване на административнонаказателното производство и отмяна на наказателното постановление.

Ето защо обжалваното решение, потвърждаващо електронния фиш, следва да бъде отменено, като настоящата инстанция се произнесе по същество и отмени електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ и прекрати административнонаказателното производство.

Следва изрично да бъде посочено, че отмяната на процесното съдебно решение не се дължи на допуснатото от СРС процесуално нарушение. Напротив от фактите по делото се установява, че съдът е провел съдебното производство в срок, като към момента на постановяване на неговото съдебно решение, давността не е била изтекла.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. второ от АПК, Административен съд – София град, 14-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 23.05.2025 г., постановено по АНД № 1907/2025 г. от Софийски районен съд, 96-и състав.

ОТМЕНЯ Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ при Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство поради изтекла абсолютна погасителна давност.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: